

387. Kutsehariduslike õppeasutiste alal mõnede määruste kehtivuse kaotamise määrus.

Antud Haridusministri poolt 16. mail 1940 pärast Majandusministri seisukoha ärakuulamist.

A l u s: Kutsehariduslike õppeasutiste seaduse (SK VI 1938, 1, 6) § 64. Kutsehariduslike õppeasutiste alal kaotavad kehtivuse järgmised määrused:

- 1) Üheaastase õppeajaga kõrgema astme kodumajanduskooli ja kodunduseriklassi tunnikava määrus (RT 1937, 63, 546);
- 2) Avalike tööstuskeskkoolide tunnikava määrus (RT 1938, 34, 286);
- 3) Kahe- ja kolmeaastase õppeajaga tööstuslike naiskutsekoolide (naistööstuskoolide) tunnikava määrus (RT 1937, 63, 550).

Haridusminister P. Koger man.
Kutseoskuse Osakonna direktor V. Päts.

388. Jutekaltsude tollisoodustuse määrus.

Antud Majandusministri poolt 20. mail 1940.

A l u s: Tolliseaduse § 191 (RT 1936, 74, 605).

I.

§ 1. Ettevõtted, kes vajavad tööstuse otstarbeks T. t. § 176 p. 1-a alla kuuluvaid jutekaltsu, võivad Majandusministeeriumi loal seda sisse tuua tollimääraga Kr. 0,02 per kg neto.

§ 2. Tollisoodustuse vajaja muretseb vastava loa Majandusministeeriumilt ja esitab selle tolliasutisele, mille põhjal viimane § 1 nimetatud jutekaltsud alandatud tolliga läbi laseb.

II.

Käesolev määrus jõustub avaldamisega.

Majandusminister L. Sepp.
Tööstusosakonna direktor A. Radik.

389. Raudtee liini- ja rongiteenijate puhkeaja määrus.

Antud Sotsiaalministri poolt kokkuleppel Teedeministriga 20. mail 1940.

A l u s: Tööstusettevõtete nädalapuhkepäevade seaduse § 5 (RT 1926, 4, 6).

§ 1. Puhkeaja määramine raudtee liini- ja rongiteenistuses korraldatakse lähtudes kaheksatunnilise tööpäeva põhimõttest, kusjuures tehakse vahet tööaja ja tööloleku aja vahel.

Tööajaks loetakse aeg, mil teenija pidevalt tööd teeb. Tööloleku aja hulka arvatakse peale tööaja ka reservisoleku aeg, mil teenija on teenistuskohuste täitmiseks töökohal tööleasumise ootel.

Puhkeaeg jaguneb koduseks puhkuseks ja välispuhkuseks. Kodusel puhkusel teenija võib viibida väljaspool töökohta, kuna välispuhkuse ta vee-dab töökohal, kuid ilma tööleasumise kohustuseta selle aja vältel.

§ 2. Puhkeaja antakse teenijale tavaliselt 8-tunnilise töötamise järel, kuid vastavalt tööde iseloomule ja aastaegadele võib puhkeaja andmine järg-neda ka kauema töötamise järel, kusjuures rohkemtöötamise järel ühel hooajal peavad järgnema teisel hooajal vastavalt pikemad puhkeajad.

Puhkeaeg tuleb võimaldada nii, et tööloleku aeg keskmiselt kalendriaastas ei ületaks 12 tundi ööpäeva kohta, kusjuures ühekordne tööloleku ülemmäär on vedurimeeskonnal 14 tundi ja rongimeeskonnal 16 tundi. Seejuures tööaja tundide arv kuus, keskmiselt kalendri poolaasta kohta arvatult, ei või ulatuda vedurimeeskonnal üle 210 tunni ja rongimeeskonnal üle 220 tunni.

§ 3. Ühekordse koduse puhkuse kestvus peab vähemalt võrduma viimasele kodut äraoleku ajale, millest maha arvatakse välispuhkus.

Välispuhkust antakse igal juhul siis, kui eelmine tööloleku aeg ulatub ühekordse tööloleku aja ülemmäärani (§ 2).

Välispuhkus võib olla ½ osa eelmisest tööajast, kuid mitte üle 7 tunni.

§ 4. Vahetuslikele teenijatele, kes teenivad kohtadel, kus teenistus nõuab ööpäeva kestel alalist kohalolekut, võimaldakse kuu jooksul 4 × 24-tun-niline puhkus.

§ 5. Vagunisajatjatele, kelle teenistuse iseloom ei võimalda määrata kindlat tööaega, antakse iga tööloleku kuu kohta puhkust vähemalt 3 × 24 tundi.

§ 6. Reservisoleku aeg, kui meeskond ei ole lastud puhkama puhke-ruumi, samuti sõidu aeg lähetamisel töökohale või töökohalt tagasi loetakse võrdseks ¾ tööajaga. Kui reservimeeskond on lastud puhkama puhkeruumi, loetakse reservisoleku aeg võrdseks ½ tööajaga.

Veevea koosseadu vastuvõtmine, sõiduks kordaseadmise ja äraandmine loetakse tööajaks Raudteede Talituse direktori poolt määratud ulatuses.

§ 7. Reservisoleku aeg puhkamisega puhkeruumis võib ühtejärgi kesta 16 tundi, kusjuures töötamine reservisoleku ajal võetakse arvesse kahe-kordsel määral. Seejärel lastakse teenija puhkusele.

§ 8. Puhkeaja üksikutele teenistusaladel määrab käesolevas määruses ettenähtud piirides lähemalt kindlaks Raudteede Talituse direktor.

§ 9. Käesolev määrus jõustub 15. maist 1940.

Selle jõustumisega kaotab kehtivuse Määrus raudteeteenijate tööaja ja puhkeaja kohta (RT 1931, 10, 70; 1932, 19, 152; 1933, 11, 91).

Sotsiaalminister O. Kask.

Töökaitse ja Sotsiaalkindlustuse Osakonna direktor Joh. Sonin.

390. Sotsiaalministri otsus 20. maist 1940.

Looduskaitse alla võetud tervismuda-aladelt tervismuda võtmise lubade andmise ja lubade eest tasu võtmise kohta.

A l u s: Looduskaitse alla võetud tervismuda-alade kasutamise määru-se (RT 1939, 82, 651) § 5 ja 9.

1. Kokkuleppel vastavate omavalitsuste valitsustega panen siseriigis kasutatava tervismuda lubade andmise allpool loetletud tervismuda-aladelt järgmistele omavalitsuste ametnikkudele:

- 1) Haapsalu linnapeale, kellel on õigus lubasid anda Väike-Viigi, Voosi kanali, Haapsalu lahe ja Paralepa tervismuda-aladelt;

- 2) Lääne maa-arstile, kellel on õigus lubasid anda Diby ranna, Sviby lahe, Matsalu lahe, Jaagusääre, Virtsu-Puhtu, Paatsalu lahe, Suursadama ja Kassari-Vaemla tervismuda-aladelt;
 - 3) Kuressaare linnapeale, kellel on õigus anda luba Suur-Lahe tervismuda-alalt;
 - 4) Saare maa-arstile, kellel on õigus anda luba Kihelkonna lahe tervismuda-alalt;
 - 5) Pärnu maa-arstile, kellel on õigus anda luba Audru-Saulepa tervismuda-alalt.
2. Tervismuda võtmise lubade väljaandmise eest võib võtta tasu järgmiselt:
- 1) raviks ja ravipreparaatide valmistamiseks tarvitava tervismuda võtmise lubadest 0,1 senti kilogrammilt;
 - 2) kosmeetiliste preparaatide valmistamiseks tarvitava tervismuda võtmise lubadelt 0,3 senti kilogrammiit;
 - 3) tasuta load tuleb anda: a) kui tervismuda võtjaks on riigi ja omavalitsuste raviasutised; b) kui tervismuda võtjateks on ravi- ja teaduslikud asutised, kes tervismuda võtavad tervismuda koosseisu ja ravitoime uurimisteks; c) kui tervismuda võtjaks on selle omavalitsuse asutis, kelle ametnikule kuulub lubade väljaandmine.

Tasu tervismuda võtmise lubade eest makstakse loa saamisel selle omavalitsuse kassasse, kelle ametniku poolt luba välja antud.

Saadud tasu tuleb kasutada eeskätt tervismuda teadusliku uurimise teostamiseks ning looduskaitse alla võetud tervismuda-alade korrastamiseks ja järelevalve teostamiseks.

Sotsiaalminister O. Kask.

Tervishoiu ja Hoolekande Talituse direktor A. Mõttus.

Loodushoiu- ja Turismi-instituudi direktor P. Päts.

Paide linnavolikogu poolt 22. aprillil 1940 vastu võetud ja Siseministri poolt 10. mail 1940 kinnitatud

391. Paide linnas jalgratta pidamise ja sõidu määrus.

Alus: Linnaseaduse § 165 p. 13.

§ 1. Paide linna administratiiv-piires elunevad jalgrattaomanikud ja -pidajad on kohustatud sõiduotstarbel peetavaid jalgrattaid registreerima linnavalitsuses igal aastal hiljemalt 15. mail.

Pärast eelnimetatud tähtaega omandatud jalgrattad tuleb registreerida 10 päeva jooksul pärast omandamist.

Registreerimisele ja sõidunumbriga varustamisele kuuluvad ka maksuvabad jalgrattad.

§ 2. Registreerimisel antakse välja metall-sõidunumber ja selle saamisel tasutakse linnavolikogu poolt määratud jalgrattamaks koos numbrihinna ning antakse maksu tasumise üle kviitung, mis on kehtiv sõiduloana.

§ 3. Sõidunumbrist võib tarvitada ainult selle jalgratta küljes, millise jaoks see antud.

§ 4. Sõidunumber on kehtiv väljaandmise ajast kuni järgmise aasta 15. maini.

§ 5. Sõidunumbril lunastamisel on jalgrattaomanik kohustatud tõrkumata andma jalgratta kohta kõiki temalt nõutavaid andmeid, nagu jalgratta ostuaeg, firma, raami number jne.

§ 6. Jalgratta sõidunumbril suuruse, kuju ja värvi määrab linnavalitsus. Linnavalitsuse otsusel võib sõidunumbreid jätta tarvitamisele enam kui üheks aastaks.

§ 7. Sõidunumber kinnitatakse jalgratta taha raami, porikaitse või pakiraami külge nii, et see tagant vaadates täiesti nähtav oleks ja tuleb hoida alati loetavas seisukorras. Sõidunumbril katmine paki või mõne muu esemega on keelatud.

§ 8. Kaotatud või rikutud sõidunumbril asemele antakse vastava tasu eest uus, kusjuures rikutud number tuleb linnavalitsusele tagasi anda.

§ 9. Sõidunumbril jalgrattal sõitmine on keelatud.

§ 10. Jalgrattasõitja on kohustatud alati kaasas kandja jalgrattamaksu kviitungit, seda nõudmise korral ette näitama linnavalitsuse kontrolöridele, politseivõimudele ja liiklusjärelevalve ametnikele.

§ 11. Parkides ja puiestikes on jalgrattal sõitmine lubatud ainult linnavalitsuse poolt selleks määratud teedel.

§ 12. Käesoleva määruse rikkujad võetakse vastutusele Kriminaalseadustiku põhjal.

§ 13. Käesolev määrus jõustub 10. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Samast ajast kaotab kehtivuse Paide linnavolikogu poolt 25. juunil 1923 vastu võetud ja Riigi Teatajas 1923, 99/100 avaldatud Sundmäärus jalgratta pidamise ja sõidu kohta Paide linnas.

Linnapea H. Leeman.

Sekretär J. Ülem.

Antsla linnavolikogu poolt 8. jaanuaril 1940 vastu võetud ja Siseministri poolt 7. märtsil 1940 kinnitatud

392. Antsla linna 1940/1941 a. maksumäärad.

I. Maksud.

1. Kinnisvaramaks.

a) Hoonetelt, välja arvatud tööstus- ja kaubandusettevõtted, nende hinnatud puhastulususest 18%;

b) tööstus- ja kaubandusettevõtetelt hinnatud väärtusest 1,8%;

d) hoonestamata maadelt hinnatud väärtusest 2%.

Maksutähtajad: I pool — 30. aprillil; II pool — 30. septembril. Viivitusraha 1 % kuus.

2. Lisapõhiarimaks.

Linna piirides asuvailt kaubanduslikelt ja tööstuslikelt ettevõtetelt riigi põhiarimaksu määrast 50%.

Maks tasutakse ühel ajal riigi põhiarimaksuga.